

בש"פ 2281/14 - נ.ל. נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2281/14

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המבקש: נ.ל.

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע בעמ"ת 22482-02-14 מיום 13.2.2014
שניתן על ידי כבוד השופט ג' גדעון

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

זוהי בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופט ג' גדעון) מיום 13.2.2014, הדוחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום באילת (כבוד השופט ל' ברינגר) בדבר מעצרו עד תום ההליכים.

1. נגד המבקש הוגש ביום 5.1.2014 כתב אישום המייחס לו עבירות של אלימות כלפי בת זוגו, איומים וחבלה ברכב. על פי המתואר בכתב האישום חנק המבקש את בת זוגו באמצעות ידיו עד שגרם לאיבוד הכרתה ובהמשך חנק אותה באמצעות חגורת פלסטיק, עד שנקרעה החגורה. במספר הזדמנויות המבקש אף זרק אל עבר בת זוגו חפצים, שחלקם גרמו לה לפגיעות. כמו כן, איים המבקש על בת זוגו שלא תתלונן במשטרה והוציא את האוויר מגלגלי רכבה.

עמוד 1

בגין מעשים אלו הואשם המבקש בעבירות של אימים, חבלה במזיד ברכב, תקיפה סתם של בת זוג ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. ביום 6.1.2014 קבע בית משפט השלום כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האישום המיוחס למבקש וכי מתקיימת בעניינו עילת מעצר סטטוטורית משמדובר בעבירות אלימות בתוך המשפחה, וכן עילת מעצר של מסוכנות, נוכח המיוחס למבקש. יחד עם זאת ונוכח מחלת הסרטן ממנה סובל המבקש, ראה בית משפט השלום מקום להפנותו אל שירות המבחן לצורך קבלת תסקיר מעצר. שירות המבחן התרשם כי לכאורה נשקפת מן המבקש מסוכנות גבוהה ושלל את חלופת המעצר שהציע ובהינתן כל האמור, הורה בית משפט השלום בהחלטתו מיום 22.1.2014 על מעצר המבקש עד תום ההליכים.

3. ערר שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, כאמור, ביום 13.2.2014. בית המשפט ציין כי למבקש עבר פלילי מכביד הכולל הרשעות רבות, ביניהן בעבירות של אימים והחזקת סכין. עוד צוין כי המבקש ריצה בעבר עונש מאסר וכי תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה בר הפעלה בגין עבירות אלימות. בית המשפט המחוזי, בדומה לבית משפט השלום, סבר כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת המעשים המיוחסים למבקש, המבוססת בעיקר על גרסת המתלוננת עליה חזרה גם בעימות שנערך בינה ובין המבקש ועל עדויות של עדי תביעה נוספים, לרבות עדות על אמרת קורבן בתכוף לביצוע עבירת אלימות. בית המשפט ציין כי טענותיו של המבקש בדבר מהימנות העדויות דינן להתברר בהליך העיקרי, וכי בשלב זה לא מצא כי גרסת מי מעדי התביעה מופרכת. בית המשפט הוסיף כי בעניינו של המבקש קיימת עילת מעצר של מסוכנות בעוצמה גבוהה, הן נוכח חומרת העבירות המיוחסות לו, שחלקן יצרו סכנת חיים של ממש למתלוננת, הן נוכח עברו הפלילי המכביד, שלא הרתיע אותו מלבצע לכאורה את המעשים המיוחסים לו באישום הנוכחי, והן נוכח מסקנות שירות המבחן. בית המשפט קבע עוד כי חלופת מעצר בפיקוח חברו אין בה משום מענה הולם למסוכנותו. על כן, לא מצא בית המשפט המחוזי עילה להתערב בהחלטת בית משפט השלום והערר נדחה.

4. בבקשת הערר שבפניי טוען המבקש, המייצג את עצמו, כי חפותו זועקת לשמים וכי עניינו לא נדון כראוי בערכאות הקודמות.

דין הבקשה להידחות.

כלל הוא כי רשות לערור בענייני מעצר תינתן רק מקום שבו המקרה מעלה סוגיה משפטית, ציבורית או אחרת החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או כאשר המקרה מעלה נסיבות חריגות אחרות, כגון עוול מובהק הנגרם למבקש, וזאת אף אם המקרה אינו מעלה שאלה עקרונית כאמור (ראו בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקאות 6-7 (17.4.2011)). טענות המבקש אינן מעלות שאלה משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטני. עניינו של המבקש אף אינו מעלה נסיבות מיוחדות וחריגות המצדיקות ערר "בגלגול שלישי". שתי הערכאות שדנו במעצר המבקש מצאו כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו. נוכח מעשי האלימות המיוחסים לו, נוכח עברו הפלילי המכביד של המבקש ועונש המאסר שריצה בפועל - אשר לכאורה לא הרתיע אותו מלבצע את המעשים המיוחסים לו באישום הנוכחי - ונוכח מסקנות שירות המבחן שפורטו לעיל, נמצא כי נשקפת מן המבקש מסוכנות גבוהה המצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים נגדו וכי חלופת המעצר שנבחנה על ידי שירות המבחן אינה מספקת. נסיבות אלה כולן, אינן מצדיקות מתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי שבחן כדבעי את מכלול השיקולים הרלוונטיים והגיע למסקנה כי דין הערר

להידחות.

אשר על כן, הבקשה נדחית מתוקף הוראת סעיף 53(א1)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

ניתנה היום, כ"ב בניסן התשע"ד (22.4.2014).

שׁוֹפֵט
